

Պարույր Սևակ

Լաց էլ կա, լաց էլ

Մեկը լալիս է նորածրնի պես՝
Ճշում է, սակայն... արցունքներ չկան:
Մեկն էլ բերանից ծպտուն չի հանում,
Բայց արցունքներն են շիթ-շիթ լճանում:
Մեկն էլ, ինձ նման (գուցե նաև՝ քե՞զ),
Բարձր ճշալու սովոր չէ բնավ,
Եվ արցունքներն էլ աչքից չեն հորդում,
Այլ հոսում են ներս
Ու կիտվում դանդաղ
Չեչաքարի պես ծակծկված սրտում:

14.X.1959թ.

Չանախչի